

Wai Kit Lam - Review

Folds and Dents in Time – Science is fiction

by Andreas Hansen Schille, 2012

Translated by Birgit Kvamme Lundheim

Wai Kit Lam og Nicola Müller, Babel visningsrom for kunst, Trondheim, Norway
23 November – 02 December 2012

At Babel Nicola Müller and Wai Kit Lam show photos and video works which enter the present moment through showing the possibilities of the media to mirror reality, in addition to showing subjective experiences of time.

Both artists work with a visual language originating from the art of photography and they are both noticeably medium conscious. Wai Kit Lam often uses self-portraits as a starting point – self-portraits where the artist is seen reflected in mirrors, in sheets of glass and other materials in her immediate surroundings. Her video works often consist of snapshots catching natural phenomena and distorting time in cinematic installations.

Nicola Müller's meticulously cut out photo reliefs in the series *Enclosure* (2010) give the viewer insight into the possibilities and limitations of the photographic medium for depicting reality. In numerous layers the motif of the photo appears as a sculptural form – and thus paraphrases Andrei Tarkovsky's ideas on the possibilities of the film medium to sculpt in time. The motifs appear in a multi-layered composition which reveals structures in the images and shows the moment as a cut in time.

Lam's video work *Passage of Time* (2012) is also a study of time as a sculptural dimension. Here we see a montage of changing daylight from the artist's apartment, combined with 360 degrees pan shots of sombre trees veiled in blue evening light, as well as a staircase, also blue, from the same apartment. Lam has depicted the blue light of the sky at dusk and portrayed the melancholy light which characterizes this time of the year. The artist herself is also present in the video in a double exposure with painterly qualities which along with the sound wraps the viewer in a melancholy and strange atmosphere.

Müller's unassuming animation *human attraction or the brown dwarf* (2012) shows a human character with atoms orbiting above the body. As a visualisation of the physics of consciousness – where science still has no testable definition of consciousness – she poses questions about the materials from which body and mind are made. Rene Descartes' dualism, which proclaimed a division between body and mind, is challenged when one as spectator is questioned about the materiality of thoughts and the smallest parts of consciousness.

Both artists show works that are a cut in time, "a slice of life", and which portray a momentary structure and study the degree of authenticity of the photographic image. The motifs and the moments are accentuated by their choices and show a ulterior depth in the experienced reality.

The works are characterized by studies of the surroundings, and both artists use rendering of nature as their starting point. In Müller's photography *bambi grid* (2012) she has depicted a showcase at the Museum of Natural History and Archaeology where multiple layers create a painterly quality. We see a Norwegian scenery which with birches, tiny birds, a deer and dusk blue ridges presents a Romantic landscape with a hint of the mysterious. The depiction of a sculpted moment of Norwegian nature lets the spectator see a depth and a photographic ambiguity in the motif.

The images constitute a form that creates identity, and in this exhibition we see works by two artists who are conscious of the possibilities and limitations of the photographic medium – artists who display a will to enter the visual material and the shapes that structure our reality.

Folder og fordyppninger i tiden – Science is fiction

by Andreas Hansen Schille, 2012

Translated by Birgit Kvamme Lundheim

Wai Kit Lam og Nicola Müller, Babel visningsrom for kunst, Trondheim, Norway

23 November – 02 December 2012

Nicola Müller og Wai Kit Lam viser på Babel visningsrom for kunst fotografier og videoarbeider som går inn i øyeblikket gjennom å vise mulighetene mediet har til å speile virkeligheten, i tillegg til å vise subjektive opplevelser av tid.

Begge kunstnerne arbeider med visuelt formspråk som springer ut fra fotokunsten og har med seg en tydelig bevissthet om sitt medium. Wai Kit Lam tar ofte utgangspunkt i selvportrettet hvor kunstneren trer fram i bildene i refleksjoner i speil, glassflater og andre materialer som omgir henne. Hennes videoarbeider består ofte av øyeblikksbilder som fanger fenomener i naturen og fordreier tiden i filmatiske installasjoner.

Nicola Müllers møysomt utskårne fotografi-relieffer i serien Enclosure (2010) gir betrakteren innblikk i det fotografiske mediets muligheter og begrensninger i å avbilde virkeligheten. I flerfoldige lag trer bildets motiv fram som en skulpturell form – og parafraserer slik Andrei Tarkovskys tanke om filmmediets mulighet til å skulpturere i tid. Motivene trer fram i en lagvis komposisjon som avdekker strukturer i bildene og viser øyeblikket som et snitt i tiden.

Wai Kit Lams videoarbeid Passage of Time (2012) er også en undersøkelse av tiden som skulpturell dimensjon. I hennes videoarbeid ser vi en montasje av skiftende dagslys fra kunstnerens leilighet sammenstilt med 360 graders panoreringer av mørke trær innhyllet i blått kveldslys, samt en blåmalt oppgang i samme leilighet. Wai Kit Lam har avbildet det blå lyset over himmelen i skumringstimen og portettert det melankolske lyset som kjennetegner denne tiden av året. Kunstneren figurerer også selv i videoen i en dobbelteksponeering med maleriske kvaliteter som sammen med musikken til verket innhyller betrakteren i en melankolsk og underlig atmosfære.

Nicola Müllers diskre animasjon human attraction or the brown dwarf (2012) viser en menneskefigur hvor svevende atomer kretser over figurens kropp. Som en avbildning av bevissthetens fysikk, hvor vitenskapen ennå ikke har en etterprøvable definisjon om bevisstheten - stiller hun spørsmål om materialene som kroppen og bevisstheten er bygd opp av. Rene Descartes dualisme som forfektet et skille mellom kroppen og bevisstheten blir utfordret når man som betrakter blir stilt spørsmålet om tankenes materie og bevissthetens minste bestanddeler.

Begge kunstnerne viser arbeider som både er et utsnitt i tiden, et "slice of life" og portetterer en struktur i øyeblikket og undersøker det fotografiske bildets autensitetsgrad. Motivene og øyeblikkene trer tydeligere fram gjennom kunstnerens grep og viser en bakenforliggende dybde i den opplevde virkeligheten.

Fotografiske undersøkelser av omgivelsene preger også de to kunstneres arbeider, som begge har avbildninger av natur som utgangspunkt for sine arbeider. I Nicola Müllers fotografi bambi grid (2012) har hun avbildet et monter på natur-historisk museum, hvor flere lag i billedflaten skaper en malerisk kvalitet. Norsk natur med bjørketrær og kveldsblå åser med småfugler og et rådyr viser et naturromantisk landskap med en underspilt mystikk. Avbildningen av det skulpturerte øyeblikket av norsk natur gir betrakteren rom til å se en dybde og en fotografisk tvetydighet i motivet.

Kunstnerens bilder konstituerer en identitets-skapende form, og vi ser i denne utstillingen arbeider av to kunstnere som er bevisst det fotografiske mediets muligheter og begrensninger – og viser en vilje til å gå inn i det visuelle materialet og de formene som strukturerer vår virkelighet.